

o.o.o.o.o.1sygn. akt II Ka 82/22

o.o.o.o.o.1.5

o.o.o.o.o.1.6WYROK

o.o.o.o.o.1.6.1W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ

o.o.o.o.o.1.6.2POLSKIEJ

dnia 08 czerwca 2022 r.

Sąd Okręgowy w Sieradzu – II Wydział Karny, w składzie:

Przewodniczący	-	sędzia Jacek Klęk
Protokolant	-	st. sekr. sąd. Zdzisława Drózdź

przy udziale prokuratora Kamili Mizerskiej-Trzeciak, po rozpoznaniu w dniu 25 V 2022 r. sprawy: **T. K., B. J., J. W.** oskarżonych o czyny z art. 271 § 1 k.k., na skutek apelacji prokuratora od wyroku Sądu Rejonowego w Sieradzu z 27 stycznia 2022 r. w sprawie II K 266/21 oraz zażalenia oskarżonego **B. J.** na uzasadnienie przedmiotowego wyroku;

1. Utrzymuje w mocy zaskarżone wyrok i jego uzasadnienie;
2. Kosztami procesu za postępowanie odwoławcze obciąża Skarb Państwa.

UZASADNIENIE

Formularz UK 2	Sygnatura akt	II Ka 82/22	
Załącznik dołącza się w każdym przypadku. Podać liczbę załączników:	2		
1. CZEŚĆ WSTĘPNA			
1.1. Oznaczenie wyroku sądu pierwszej instancji			
Wyrok Sądu rejonowego w			

Sieradzu z 27 stycznia 2022 r. w sprawie II K 82/22.			
1.2. Podmiot wnoszący apelację			
# oskarżyciel publiczny albo prokurator w sprawie o wydanie wyroku łącznego			
# oskarżyciel posiłkowy			
# oskarżyciel prywatny			
# obrońca			
# oskarżony albo skazany w sprawie o wydanie wyroku łącznego			
# inny			
1.3. Granice zaskarżenia			
1.1.1. Kierunek i zakres zaskarżenia			
# na korzyść # na niekorzyść	# w całości		
# w części	#	co do winy	
#	co do kary		

#	co do środka karnego lub innego rozstrzygnięcia albo ustalenia	
1.1.2. Podniesione zarzuty		
Zaznaczyć zarzuty wskazane przez strony w apelacji		
#	art. 438 pkt 1 k.p.k. – obraza przepisów prawa materialnego w zakresie kwalifikacji prawnej czynu przypisanego oskarżonemu	
#	art. 438 pkt 1a k.p.k. – obraza przepisów prawa materialnego w innym wypadku niż wskazany w art. 438 pkt 1 k.p.k., chyba że pomimo błędnej podstawy prawnej orzeczenie odpowiada prawu	
#	art. 438 pkt 2 k.p.k. – obraza przepisów postępowania, jeżeli mogła ona mieć wpływ na treść orzeczenia	
#	art. 438 pkt 3 k.p.k. – błąd w ustaleniach faktycznych przyjętych za podstawę orzeczenia, jeżeli	

	mógł on mieć wpływ na treść tego orzeczenia			
#	art. 438 pkt 4 k.p.k. – rażąca niewspółmierność kary, środka karnego, nawiązki lub niesłusznego zastosowania albo niezastosowania środka zabezpieczającego, przepadku lub innego środka			
#	art. 439 k.p.k.			
#	brak zarzutów			
1.4. Wnioski				
#	uchylenie	#	zmiana	
2. Ustalenie faktów w związku z dowodami przeprowadzonymi przez sąd odwoławczy				
1.5. Ustalenie faktów				
1.1.3. Fakty uznane za udowodnione				
Lp.	Oskarżony	Fakt oraz czyn, do którego fakt się odnosi	Dowód	Numer karty

2.1.1.1.				
1.1.4. Fakty uznane za nieudowodnione				
Lp.	Oskarżony	Fakt oraz czyn, do którego fakt się odnosi	Dowód	Numer karty
2.1.2.1.				
1.6. Ocena dowodów				
1.1.5. Dowody będące podstawą ustalenia faktów				
Lp. faktu z pkt 2.1.1	Dowód	Zwięźle o powodach uznania dowodu		
1.1.6. Dowody nieuwzględnione przy ustaleniu faktów (dowody, które sąd uznał za niewiarygodne oraz niemające znaczenia dla ustalenia faktów)				
Lp. faktu z pkt 2.1.1 albo 2.1.2	Dowód	Zwięźle o powodach nieuwzględnienia dowodu		
3. STANOWISKO SĄDU ODWOŁAWCZEGO WOBEC ZGŁOSZONYCH				

ZARZUTÓW i wniosków			
Lp.	Zarzut		
3.1.	<p>Prokurator:</p> <p>Obraza (pkt. 2. apelacji) przepisów postępowania, która mogła mieć wpływ na treść wyroku tj. art. 7 k.p.k., art. 92 k.p.k i art. 410 k.p.k. co do oskarżonych J. W., T. K., B. J., polegającą na dowolnej ocenie materiału dowodowego i nie uwzględnieniu całości okoliczności ujawnionych w postępowaniu i w toku rozprawy głównej mających znaczenie dla rozstrzygnięcia poprzez niezasadne przyjęcie, że wskazany w protokole oględzin z dnia 4.04.2018 roku zapis, że prefabrykowany fundament posadowiony jest na specjalnie przygotowanym podłożu z gruzobetonu grubości ca 30 cm nie miał znaczenia prawnego, gdyż zgodnie z opinią biegłego z zakresu budownictwa okoliczność ta nie miała istotnego</p>	<p># zasadny</p> <p># częściowo zasadny</p> <p># niezasadny</p>	

znaczenia w zakresie postępowania o stwierdzenie samowoli budowlanej, podczas gdy całokształt okoliczności przedmiotowo-podmiotowych czynu uwzględniając zasady prawidłowego rozumowania, wskazania wiedzy i doświadczenia życiowego pozwalają na uznanie, że zapis umieszczony w protokole oględzin elementów konstrukcji dotyczący stwierdzenia, że prefabrykowany fundament posadowiony jest na specjalnie przygotowanym podłożu z gruzobetonu o dość precyzyjnie wskazanej grubości ma znaczenie prawne, gdyż stanowił istotną i merytoryczną część protokołu sporządzonego między innymi w celu opisu elementów budowy tej konstrukcji i sposobu jej posadowienia oraz został wskazany przez specjalistów z organu nadzoru budowlanego w dokumencie urzędowym stricte

	dotyczącym dokonania oględzin elementów konstrukcji służącej umieszczeniu reklam wielkogaborytowych na działce nr (...) w P., choć faktycznie takie podłoże nie istniało.		
Zwięźle o powodach uznania zarzutu za zasadny, częściowo zasadny albo niezasadny			
Na wstępie należy wskazać, że Sąd Okręgowy, zważywszy uzasadnienie zarzutu z pkt. 2. apelacji (strony 7-10 apelacji) skarżący kwestionuje nie sposób procedowania przez Sąd rejonowy a ustalenia faktyczne, to jest kwestionuje uznanie zapisu stwierdzającego istnienie pod każdą z żelbetonowych stóp fundamentowych „specjalnie przygotowanego podłoża z gruzobetonu” za okoliczność niemającą w sprawie znaczenia, a tym brak w działaniach zarzucanych oskarżonym znamion czynu zabronionego.			

Skarżący nie kwestionuje ani oceny dowodów (art. 7 k.p.k.), nie stwierdza też pominięcia w rozważaniach sądu jakiegokolwiek okoliczności ujawnionej w postępowaniu (art. 410 k.p.k. i art. 92 k.p.k.), a wytyka wadliwe uznanie, że przedmiotowy, niezgodny z prawdą zapis nie miał znaczenia prawnego, bo nie wpływał na ustalenie, czy konstrukcja miała charakter budowli, tj. czy została wzniesiona zgodnie z prawem budowlanym. To zaś oznacza obrazę prawa materialnego, a to art. 271 § 1 k.k. poprzez ustalenie, że zapis o brzmieniu: „urządzenie reklamowe jest montowane z elementów i zawiera prefabrykowany fundament posadowiony na specjalnie przygotowanym podłożu z gruzobetonu gr ca 30 cm”, w części wyodrębnionej podkreśleniem nie miał znaczenia prawnego w rozumieniu art. 271 § 1 k.k. podczas

gdy miał znaczenie prawne.

Za zasadne należy uznać wskazanie w pierwszej kolejności na okoliczności niebudzące w sprawie wątpliwości:

a) czynność oględzin z 04 kwietnia 2018 r. przeprowadzona została w ramach postępowania administracyjnego (...). (...)/ (...) prowadzonego przez Powiatowego Inspektora Nadzoru Budowlanego w S. zainicjowanego pismem Kierownika Rejonu (...) w S. (k. 303);

b) stronami postępowania opisanego w pkt. a byli: właścicielka nieruchomości na której wzniesiono tablicę reklamową, właściciele tablicy reklamowej i (...);

c) oględziny to jedna z czynności dowodowych wg Kodeksu postępowania administracyjnego, przy czym zastrzeżono dla niej formę protokołu (art. 75 § 1 kpa oraz 67 § 2 pkt. 3 kpa);

d) przedmiotem oględzin była tablica reklamowa z

konstrukcją nośną
połączoną z
ośmioma stopami
fundamentowymi
wykonanymi z
żelbetonu o
wymiarach $1 \times 1 \times 0,6$
m; które
rozmieszczono, w
dwóch rzędach
(jeden rząd przed
tablicą i jeden
za tablicą), po
cztery w bloki w
każdym rzędzie, w
odstępach $\approx 3,35$ m,
tak iż krawędzie
zewnątrzne bloków
w rzucie poziomym
wytyczyły na gruncie
prostokątny obszar
o wymiarach
 $\approx 5,60 \times 14,45$ m;

e) bloki żelbetonowe
stanowiące
podstawę
konstrukcji nośnej
tablicy reklamowej
posadowiono na
bezpośrednio na
gruncie – w
szczególności pod
żadnym z bloków nie
wykonano podłoża z
gruzobetonu;

f) konstrukcja
została wzniesiona
na działce o nr
ewidencyjnym (...)
obrębu
geodezyjnego (...)
(...); tj. poza pasem
drogi (...), na
prywatnym gruncie;

g) wzniesienie
konstrukcji nie
zostało poprzedzone

ani wystąpieniem do właściwego Starosty o pozwolenie na budowę, ani zgłoszeniem robót związanych z jego wzniesieniem.

Kluczowym, z punktu widzenia zasadności zarzutu pozostaje ocena, czy odnotowanie w protokole faktu ujawnienia istniejącego pod blokami żelbetonowymi podłoża z gruzobetonu miało jakiegokolwiek znaczenie prawne, to jest czy mogło mieć wpływ na treść rozstrzygnięcia merytorycznego w sprawie. Pozostając w ramach zarzutu apelacyjnego Sąd Okręgowy zgadza się ze skarżącym, że ów zapis miał charakter merytoryczny. Brak jest mu jednak istotności wymaganej dla kwalifikowania zachowań jako fałszu intelektualnego.

Rzecz w tym, że zapis ten nie mógł wpłynąć na ustalenie, czy cała konstrukcja spełniała wymogi art. 3 ust. 3 Prawa budowlanego. W dacie podglądu doktryny i wykładnia sądowa pojęcia

wolnostojącej trwale związanej z gruntem tablicy reklamowej obejmowało także i tablice, których konstrukcja nośna była związana z gruntem za pomocą bloków żelbetonowych wyłącznie ułożonych na powierzchni gruntu (niezagłębionych i niepowiązanych konstrukcyjnie z gruntem). Decyduje bowiem istnienie lub nie elementu konstrukcyjnego łączącego taki blok (bloki) z gruntem a posadowienie takiego obiektu na tyle trwale, że zapewnia mu stabilność i możliwość przeciwdziałania czynnikom zewnętrznym mogącym go zniszczyć lub spowodować przesunięcie czy przemieszczenie na inne miejsce. Przykładowo przedmiotowego zagadnienia dotyczyły: wyrok NSA z 11.05.2012 r., II OSK 323/11, LEX nr 1223296; wyrok WSA w Gdańsku z 17.09.2014 r., (...) SA/Gd 234/14, LEX nr 1534069, 6 akapit komentarza do art. 3. pod red.

R. D. i P. Z.,
Prawo budowlane.
Komentarz, wyd. II,
W. 2006, art. 3).

W konsekwencji Sąd Okręgowy, dzielając argumentację Sądu Rejonowego nie stwierdza by Sąd ten dopuścił się obrazy praw materialnego uznając zapis z protokołu podpisanego przez oskarżonych za niemający znaczenia prawnego, a tym samym sam fakt podpisania protokołu okoliczność taką stwierdzającego z zachowanie wyczerpujące znamiona art. 271 § 1 k.p.k. Sąd abstrahuje w tym od oczywiście nagannego, wręcz dyskredytującego charakteru takiego postąpienia przez oskarżonych, a w szczególności J. W. i T. K. bo nie jest to istotne dla oceny czy oskarżeni wyczerpali znamiona zarzucanych im czynów lub jakiegokolwiek innego czynu zabronionego ustawą.

Wniosek

<p>Uchylenie wyroku i przekazanie sprawy do ponownego rozpoznania Sądowi I instancji.</p>	<p># zasadny # częściowo zasadny # niezasadny</p>		
<p>Zwięźle o powodach uznania wniosku za zasadny, częściowo zasadny albo niezasadny.</p>			
<p>Zgodnie z art. 437 § 1 k.p.k. uchylenie orzeczenia i przekazanie sprawy do ponownego rozpoznania może nastąpić wyłącznie w wypadkach wskazanych w art. 439 § 1 k.p.k., art. 454 k.p.k. lub jeżeli jest konieczne przeprowadzenie na nowo przewodu w całości, czego w badaniu odwoławczym sprawy nie ujawniono. W konsekwencji stwierdzenie niezasadności zarzutu skutkowało uznaniem wniosku odwoławczego za niezasadny.</p>			
<p>3.2.</p>	<p>Prokurator: Obraza przepisów prawa materialnego (pkt. 3. apelacji) w zakresie kwalifikacji prawnej czynu przypisanego art. 271 par 1 k.k.</p>	<p># zasadny # częściowo zasadny # niezasadny</p>	

w zw. z art. 115 § 13 pkt 4 k.k., poprzez niezasadne uznanie, iż B. J. nie posiada przymiotu funkcjonariusza publicznego, co skutkowało jego uniewinnieniem od popełnienia zarzucanego mu przestępstwa, podczas gdy z uwagi na fakt, iż jest on pracownikiem administracji rządowej - organu państwowego Generalnej Dyrekcji Dróg Krajowych i Autostrad Oddział w Ł. oraz z uwagi na zakres jego kompetencji i okoliczność, że nie pełnił czynności wyłącznie usługowych oraz reprezentował ten organ w dniu 4.04.2018 roku w trakcie czynności oględzin elementów konstrukcji służącej umieszczeniu reklam wielkogabarytowych na działce nr (...) w P. w ramach przydzielonych mu zadań i posiadanych kompetencji, podpisał protokół bez zastrzeżeń potwierdzając tym samym, iż faktycznie stwierdzono, że prefabrykowany fundament posadowiony jest na

	<p>specjalnie przygotowanym podłożu z gruzobetonu grubości ca 30 cm, co faktycznie nie miało miejsca, powinno doprowadzić do odmiennego wniosku i skutkować uznaniem wyżej wymienionego winnym popełnienia przestępstwa z art. 271 § 1 k.k.</p>		
<p>Zwięźle o powodach uznania zarzutu za zasadny, częściowo zasadny albo niezasadny</p>			
<p>Zarzut jest niezasadny. Skarżący uzasadnia tezę jakoby B.K. J. działając w warunkach zarzucanego czynu był funkcjonariuszem publicznym wskazując na to, że do jego zadań, jako pracownika (...) należało:</p> <ul style="list-style-type: none"> • prowadzenie postępowań administracyjnych (karnych) za zajęcie pasa drogowego, • przygotowanie decyzji administracyjnych 			

na zajęcie pasa drogowego,

- rozpatrywanie skarg i wniosków dotyczących sieci dróg,
- współpraca z organami nadzoru budowlanego,
- udział w kontroli robót i inne czynności zlecone przez przełożonego.

Kluczowym w zakresie omawianego zagadnienia jest to, że B.K. J. uczestniczył w oględzinach z 4 kwietnia 2018 r. w ramach „innych czynności zleconych”. Równie ważnym jest to, że przedmiotowe postępowanie było prowadzone przez Powiatowego Inspektora Nadzoru Budowlanego w S. z inicjatywy Kierownika Rejonu (...) w S.. Tym samym (...) miała w postępowaniu administracyjnym status strony i została zawiadomiona o terminie oględzin, czego następstwem było delegowanie oskarżonego przez

przełożonego do udziału w czynności. Stawiennictwo przedstawiciela (...) było fakultatywne. Czynność była prowadzona przez prowadzącą postępowanie administracyjne J. W. i to ona odpowiadała za treść protokołu. Ona również bez jakichkolwiek prac ziemnych (odkrywkowych) stwierdziła istnienie spornego podłoża z gruzobetonu. To, że protokół zawiera sformułowanie nieosobowe „Z przeprowadzonych oględzin wynika...”, nie dowodzi uzyskania przez B.K. J. statusu osoby decyzyjnej w postępowaniu, dla potrzeb którego czynność stwierdzona protokołem została przeprowadzona. Podpis B.K. J. na rzeczonym protokole oznacza wyłącznie to, że uczestniczył w czynności i przebiegała ona w sposób utrwalonym protokołem.

Sąd nie podziela przeświadczenia skarżącego, jakoby każda czynność służbowa

funkcjonariusza publicznego realizowana w ramach kompetencji wyrażona wystawieniem dokumentu miała znaczenie prawne, a w przypadku fałszu intelektualnego stanowiła o popełnieniu czynu z art. 271 § 1 k.k. Zdaniem Sądu zwrot „chyba że pełni wyłącznie czynności usługowe” z art. 115 § 13 pkt. 4 k.k. odnosił się do czynności wszystkich pracowników (...), gdyż podmiot ten pozostaje „innym organem państwowym”, jako podmiot powołany do wykonywania zadań powierzonych Generalnemu Dyrektorowi Dróg Krajowych i Autostrad. Są to zadania i decyzyjne i usługowe. Przy czym dla skuteczności podejmowanych przez pracowników jednostek organizacyjnych (...) czynności administracyjnych konieczne jest uprzednie udzielenie im stosowanego upoważnienia. Takie upoważnienia są udzielane konkretnym osobom na czas pełnienia przez nie funkcji. W

przypadku realizacji zadań z zakresu administracji publicznej podstawą upoważnienia do działania w imieniu (...) jest art. 18a ustawy z 21 marca 1985 r. o drogach publicznych (Dz. U. z 2016 r. poz. 1440 ze zm.) wraz z wydanymi w oparciu o ten przepis Zarządzeniem Nr 5 Ministra Infrastruktury i Budownictwa z dnia 9 lutego 2017 r. w sprawie nadania statutu Generalnej Dyrekcji Dróg Krajowych i Autostrad (Dz. Urz. (...) z 2017 r. poz. 6 ze zm.) oraz obowiązującym w dacie czynu Zarządzeniem Nr 6 Generalnego Dyrektora Dróg Krajowych i Autostrad z dnia 23 lutego 2017 r. w sprawie ustalenia ramowego Regulaminu Organizacyjnego oddziałów Generalnej Dyrekcji Dróg Krajowych i Autostrad (Dz. Urz. (...) z 2017 r. poz. 6). Podstawową regulacją jest tu art. 268a k.p.a. W myśl tego przepisu, w brzmieniu obowiązującym w dacie czynu, organ

administracji publicznej może upoważniać, w formie pisemnej, pracowników obsługujących ten organ do załatwiania spraw w jego imieniu w ustalonym zakresie, a w szczególności do wydawania decyzji administracyjnych, postanowień, zaświadczeń, a także do poświadczania za zgodność odpisów dokumentów przedstawionych przez stronę na potrzeby prowadzonych postępowań z oryginałem. Wskazany przepis ustanawia upoważnienie, jako narzędzie służące do zmiany osoby wykonującej kompetencje organu administracji publicznej przez podejmowanie czynności w prawnych formach działania administracji publicznej. Upoważnienie udzielane jest „do załatwiania spraw”. Oznacza to powołanie pracownika administracji do podejmowania czynności postępowania administracyjnego

aż do jego zakończenia, poprzez wydanie decyzji, postanowienia lub zaświadczenia. Takie – wyłącznie pisemne upoważnienie tworzy sytuację prawną, w której „upoważniony pracownik, nie zajmując stanowiska organu administracyjnego, pełni w granicach określonych w upoważnieniu, funkcję tego organu” (B. Adamiak, J. Borkowski, Kodeks postępowania administracyjnego, komentarz do art. 268a, Legalis). Konkludując – w ocenie Sądu – pracownik (...) jest funkcjonariuszem publicznym wyłącznie w zakresie czynności decyzyjnych i tylko wówczas gdy działa w granicach pisemnego, udzielonego przez uprawnionego przełożonego upoważnienia. W sytuacji gdy czynności pracownika (...) nie mają charakteru decyzyjnego brak jest podstaw do uznania go za funkcjonariusza

publicznego. Inaczej rzecz ujmując, pracownik (...) jest funkcjonariuszem publicznym w sytuacji gdy działa w granicach udzielonego mu na piśmie upoważnienia i wyłącznie wówczas gdy skutkiem jego aktywności obliczona jest na „załatwienie sprawy w imieniu (...). W niniejszej sprawie B.K. J. uczestniczył w czynności oględzin z 04 kwietnia 2018 r. na podstawie polecenia ustnego, i to stanowi o tym, że podjęte przez niego w ramach tegoż polecenia czynności służbowe były wyłącznie czynnościami usługowymi. Jest przy tym jasnym, że B. J. nie był wystawcą przedmiotowego protokołu. Uczestnicząc w czynności nie wykonywał wówczas uprawnień decyzyjnych (...), a jedynie reprezentował pracodawcę będącego stroną postępowania prowadzonego przez inny organ administracji. Nie działał on zatem w charakterze

<p>funkcjonariusza publicznego oraz nie był „inną osobą” uprawnioną do wystawiania dokumentu. W związku z powyższym Sąd po zapoznaniu się z argumentacją skarżącego nie stwierdził podstaw do zakwestionowania stanowiska Sądu Rejonowego.</p>		
<p>Wniosek</p>		
<p>Ten sam co w sekcji 3.1.</p>	<p># zasadny # częściowo zasadny # niezasadny</p>	
<p>Zwięźle o powodach uznania wniosku za zasadny, częściowo zasadny albo niezasadny.</p>		
<p>Jak w sekcji 3.1.</p>		
<p>3.3.</p>	<p>Oskarżony B. J. w zażaleniu na uzasadnienie wyroku: 1) pominiecie w uzasadnieniu tego, że Sąd pierwszej instancji dopuścił do rozpoczęcia przewodu sądowego pomimo, że w myśl art. 337 § 1 k.p.k. wystąpił wymóg zwrócenia</p>	<p># zasadny # częściowo zasadny # niezasadny</p>

oskarżycielowi aktu oskarżenia, który wbrew art. 332 § 1 pkt. 2 k.p.k. nie zawierał dokładnego określenia zarzucanego oskarżonym czynu, a w ostateczności - z powodu oczywistego braku faktycznych podstaw oskarżenia, wykazanego we wnioskach oskarżonych - w myśl art. 339 § 3 pkt. 2 k.p.k. zachodziła potrzeba umorzenia postępowania, a wszystko to wskutek tego, że prokurator Prokuratury Rejonowej w Sieradzu oskarżył podsądnych o poświadczenie nieprawdy w protokole oględzin, zarzut redagując w ten sposób, że:

a) zdanie, w którym poświadczenie miało nastąpić, przytoczył w postaci odbiegającej od zapisu w rzeczonym protokole oględzin;

b) nie wskazał, jaki stan rzeczy, którego opis miał nie odpowiadać prawdzie, istniał w rzeczywistości;

c) pominął, że treść owego protokołu oględzin stanowiła jedynie przełożenie

obserwacji na zapis, a do protokołu dołączone zostały zdjęcia fotograficzne, na których przedmiot obserwacji został w pełni odwzorowany;

2) dokonanie błędnych ustaleń faktycznych polegającego na bezpodstawnym przyjęciu, że sporządzony w dniu 4.04.2018 r. przez inspektorów Powiatowego Inspektoratu Nadzoru Budowlanego w S. protokół oględzin, oznaczony znakiem (...). (...)/ (...), zawiera opis podłoża - nazwanego „podsypką” - mającego znajdować się pod elementami, które widnieją na fotografiach stanowiących załączniki do tego protokołu, podczas gdy w czasie protokolowanych oględzin nie dokonywano odkrywek, a protokół opisuje wyłącznie to, co zostało utrwalone na sporządzonych podczas oględzin fotografiach.

Zwięźle o powodach uznania zarzutu za

zasadny, częściowo
zasadny albo
niezasadny

Ad 1

Zgodnie z art. 443a k.p.k. do zaskarżenia uzasadnienia orzeczenia stosuje się odpowiednio przepisy art. 438 k.p.k. i art. 440 k.p.k.. Jest przy tym oczywistym, że szczególne znaczenie - poprzez art. 438 pkt. 2 k.p.k. ma tu art. 424 § 2 k.p.k. Zgodnie z ostatnim z wymienionych przepisów uzasadnienie wyroku powinno zawierać zwięzłe:

1) wskazanie, jakie fakty sąd uznał za udowodnione lub nieudowodnione, na jakich w tej mierze oparł się dowodach i dlaczego nie uznał dowodów przeciwnych;

2) wyjaśnienie podstawy prawnej wyroku.

Skarżący wskazuje na - jego zdaniem - wadliwy opis czynu zarzucanego i brak w związku z tym decyzji Sądu I Instancji o zwróceniu sprawy prokuratorowi. Po pierwsze wadliwy

opis czynu
zarzucanego nie
należy do istotnych
braków
postępowania
przygotowawczego.
Po wtóre w
doktrynie i
orzecznictwie
przyjmuje się
zgodnie, że sąd
pierwszej instancji
nie jest związany ani
opisem czynu, ani
kwalifikacją prawną
przedstawioną w
akcie oskarżenia
(tak: T.Grzegorzczak,
Kodeks, t. 1, 2014,
s. 1337; M.Rogalski,
Tożsamość czynu...,
s. 49 i n.; por.
także wyroki SN:
z 17.11.1972 r., II
KR 162/72, OSNKW
1973/4, poz. 46;
z 23.09.1994 r.,
II KRN 173/94,
OSNKW 1995/1-
2, poz. 9; z
14.07.1977 r., III
KR 170/77, OSNPG
1977/11, poz. 117;
z 22.06.1988 r.,
V KRN 110/88,
OSNPG 1988/12,
poz. 140;
postanowienie SN z
24.06.1978 r., II
KZ 93/78, OSNKW
1978/9, poz. 105).
Niezależnie od
powyższego
skarżący nie
wykazał, aby
zarzucane
uchybieństwo miało
jakikolwiek wpływ
na treść wyroku,
co jest warunkiem

uwzględnienia
zażalenia.

Ad. 2

Zarzut ten dotyczy kwestii językowych i odnosi się bezpośrednio do zapisu w protokole z 18 kwietnia 2018 r.: „Z przeprowadzonych oględzin wynika, iż przedmiotowe urządzenie reklamowe jest montowane z elementów i zawiera prefabrykowany fundament posadowiony na specjalnie przygotowanym podłożu z gruzobetonu gr. ca 30 cm.”, a ściślej wyjątkowo swobodnego podejścia przez uczestników postępowania (a więc nie tylko przez Sąd) do znaczenia słowa „gruzobeton”. I tak wnoszącego zażalenie B. J. – określenie „gruzobeton’ odnosi się do dwóch widocznych gołym okiem brył („Gołym okiem było widać że są dwie bryły. Są to bloczki z gruzobetonu”) co dowodzi albo nierozumienia tekstu pisanego – wszak skoro

owe widoczne „dwie bryły” skarżący uznał za gruzobeton, to w takim czym wg niego był „prefabrykowany fundament”.

W tym miejscu należy wskazać, że słowo „gruzobeton” jest terminem z zakresu budownictwa i oznacza beton, w którym kruszywem jest gruz ceglany; a który najczęściej stosowany jako warstwa nośna podłóg piwnic lub przyziemia w budynkach niepodpiwniczonych. Tymczasem i prokurator (choćby w apelacji) i oskarżeni utożsamiali warstwę gruzobetonu z podsypką. Sąd Rejonowy posłużył się tym terminem w ustaleniach faktycznych zawartych w uzasadnieniu w zwrocie: „Pod stopami betonowymi stanowiącymi fundament konstrukcji reklamowej nie znajdowała się podsypka z gruzobetonu. Podczas montowania tej konstrukcji nie

stosowano żadnego
gruzobetonu,
dokonano zaś
wyrównania terenu
za pomocą łopat i
grabek.” (str. 734v).”
Istotą postępowania
było to, czy pod
stopami
betonowymi istniało
specjalnie
przygotowane
podłoże z
gruzobetonu o
grubości około 30
cm nie zaś podsypka.
W konsekwencji
zapis o braku
podsypki (z użyciem
partykuły „nie”)
odpowiada
prawdzie. Warto
przy tym odnotować,
że Sąd meriti ustalił
również, że mąż
właścicielki gruntu
po dokonaniu
demontażu
konstrukcji nie
ujawnił „żadnego
gruzu, gruzobetonu
ani kamieni pod
stopami
betonowymi”. Takie
przedstawienie
ustaleń faktycznych
wymusił zebrany w
sprawie materiał,
bowiem jak
wskazano choćby
B.K. J. podczas
czynności
procesowych używał
słowa „podsypka”.
Jednocześnie nie
można pomijać i
tego, że świadkowie
przesłuchani w toku
postępowania
podawali definicje

gruzobetonu bliższe owej „podsypce” niż rzeczywistemu znaczeniu – tu choćby zeznania I. P. (k. 675), dla którego gruzobeton to materiał sypki. Analogicznie pojęcie to rozumiał świadek M. N. („Gruzobeton sam mówi, że są to cegły i podsypka betonowa. /.../ na pewno nie masa zespolona” - k. 675v).

Wniosek

O zmianę uzasadnienia zaskarżonego wyroku poprzez wyeliminowanie z jego treści stwierdzeń, jakoby sporządzony w dniu 4.04.2018 r. przez inspektorów Powiatowego Inspektoratu Nadzoru Budowlanego w S. protokół oględzin, oznaczony znakiem (...). (...)/ (...), zawierał jakiegokolwiek stwierdzenie niezgodnie z prawdą, a w szczególności, że w przytoczonej dacie pod konstrukcją służącą umieszczeniu reklam wielkogabarytowych

zasadny
częściowo zasadny
niezasadny

<p>na działce nr ewd. 18/3 w miejscowości P. znajdowała się podsypka z gruzobetonu.</p>	
<p>Zwięźle o powodach uznania wniosku za zasadny, częściowo zasadny albo niezasadny.</p>	
<p>Wniosek nie jest zasadny. Skarżący domaga się wyeliminowania z treści uzasadnienia stwierdzeń, jakoby</p> <p>a) sporządzony w dniu 4.04.2018 r. przez inspektorów Powiatowego Inspektoratu Nadzoru Budowlanego w S. protokół oględzin zawierał jakiegokolwiek stwierdzenie niezgodnie z prawdą,</p> <p>b) 04 kwietnia 2018 r. pod konstrukcją służącą umieszczeniu reklam wielkogabarytowych na działce nr ewd. 18/3 w miejscowości P. znajdowała się podsypka z gruzobetonu.</p> <p>Po pierwsze - termin „podsypka z gruzobetonu” jest wewnątrznie</p>	

sprzeczna - albo jest to podsypka (warstwa wykonana z materiałów sypkich) albo gruzobeton (beton, w którym kruszywem jest gruz ceglany). Po drugie ujawnione w toku rozprawy dowody, które uznane zostały za wiarygodne pozwoliły na niebudzące wątpliwości ustalenie, że pod prefabrykowanymi, betonowymi stopami o wymiarach 1x1x0,6 m był wyłącznie nieutwardzony grunt - używając słów świadka nie było „żadnego gruzu, gruzobetonu ani kamieni pod stopami betonowymi.

4.
**OKOLICZNOŚCI
PODLEGAJĄCE
UWZGLĘDNIENIU
Z URZĘDU**

4.1.

Nie ujawniono

Zwięźle o powodach uwzględnienia okoliczności

5.

ROZSTRZYGNIĘCIE

SĄDU ODWOŁAWCZEGO	
1.7. Utrzymanie w mocy wyroku sądu pierwszej instancji	
5.1.1.	Przedmiot utrzymania w mocy
Uniewinnienie oskarżonych od dokonania zarzucanych im czynów.	
Zwięźle o powodach utrzymania w mocy	
Powody rozstrzygnięcia wynikają z prawidłowego ustalenia Sądu Rejonowego co do braku znamion czynu zabronionego w zachowaniu oskarżonych, co było przedmiotem apelacji oskarżyciela i zostało omówione w sekcjach 3.1 i 3.2.	
1.8. Zmiana wyroku sądu pierwszej instancji	
5.2.1.	Przedmiot i zakres zmiany

Zwiąże o powodach zmiany			
1.9. <i>Uchylenie wyroku sądu pierwszej instancji</i>			
1.1.7. <i>Przyczyna, zakres i podstawa prawna uchylenia</i>			
5.3.1.1.1.		# art. 439 k.p.k.	
Zwiąże o powodach uchylenia			
5.3.1.2.1.	Konieczność przeprowadzenia na nowo przewodu w całości	# art. 437 § 2 k.p.k.	
Zwiąże o powodach uchylenia			
5.3.1.3.1.	Konieczność umorzenia postępowania	# art. 437 § 2 k.p.k.	
Zwiąże o powodach uchylenia i umorzenia ze wskazaniem szczególnej podstawy prawnej umorzenia			
5.3.1.4.1.		# art. 454 § 1 k.p.k.	

Zwiąże o powodach uchylenia		
1.1.8. Zapatrywania prawne i wskazania co do dalszego postępowania		
1.10. Inne rozstrzygnięcia zawarte w wyroku		
Punkt rozstrzygnięcia z wyroku	Przytoczyć okoliczności	
6. Koszty Procesu		
Punkt rozstrzygnięcia z wyroku	Przytoczyć okoliczności	
2.	O kosztach postępowania odwoławczego sąd orzekł w oparciu o art. 632 pkt. 2 k.p.k.	
7. PODPIS		